

אלישע רודין

ממוסקות הגיעה זה עתה הירד
על מות הסופר והמשורר
העברי אלישע רודין בנובמבר
1946.

הלך הסגוף המהיר. מהמוכרעים והבלתי
תי מנוצחים. נצר ממקדשי השם שבכל
הדורות. אחד ששבת הסופרים הנזירי
שבירו היה סבול המיד בתמצית הנפש.
שדברו בכתב ומפה היה לשון האש העי
צורה בקרבו.

אבוי לא באחו משאנמשו האתח.
שהיה לנשמת אפו שנים על שנים: לראות
את הארץ! הוא מת שם בפאתי נכר.
שבע שכול לאין שער. עמוס נטל היגר
נים וקשיחהו של יהודי אחרון: שנים
הרבה ראה נסיסה בעיני בשרו ותזה
באולה בעיני רוחו. גורלו תקעו תחת
כוכבים זרים ולבו כל הימים תחת כוכבי
אריזו — ארץ היהודים, ארץ הנבואה.
המוסגים הנעלים האלה לא היו לו גלגולי

מלים שנתרוקנו מחכום. את שם הנביאים
לא נשא לשוא. אלא ממש שיות אותה
לנגדו יומם וליל. בתוך שאונה והמנה
של התקופה הורה לו שיקע רוחו בתוך
ספר התנ"ך והיה קורא בו אותה קריאה
שכבר נשכחה מרובנו. דורו לא הצץ
בינו ובין הקיים לכל הדורות.

בעל נשמה רליגיוזית היה. לא מודרי
נית. לא סוורה לעברים רבים: בעל אמת
דלוקה בניצוק מן הסנה הקדמון. שאיננו
מבליחה למשב רוחות מסביבו. בעל זיקה
של קדושה ורתת לדברים שהסלה לו
בעולם יה ובעולם האדם. גם זיקתו לשפה
העברית היתה מופלאה כמינה. והמלה
אחבה לא תכילנה כלל.

מה רב משמעות היה עצם גילויו של
אדם עברי מסוגו דוקא שם. בארץ החיא...
שלוס לעפרך באדמת נכר. אח נענה
וצרוף!

קדוש לנו קברך באשר היא

א. קריב

היום יינטע יער ויגייט

בדברי הסבר שפורסמו אתמול מטעם
הקה"ק מסופר על שאיפתו של ויגייט
להקים מולדת לעם ישראל. שאיפה שנבעה
מאהבתו העמוקה לתנ"ך ועקרונות הצדק
שפעלו בקרבו.

כמה עתונאי הוצ' באו מירושלים. דובר
הסוכנות הזמין אתמול בצהרים את כל הד"ר
צ"ס לבוא. אף דחה את המסיבה הימית
מהצהרים לשעה 5. כדי שיוכלו השבים
מלנטיעה להשתתף גם במסיבה.

למרגלות הגלבוע ינטע היום הישוב יער
על שמו של צ'ארלס ויגייט. היער יינטע
על אדמת הלאום של הקה"ק. הרי הגלבוע
נבחרו לנטיעת יער זה כי כאן פעל ויגייט
ביים עם פלוגותיו היהודיות לביעור הכנר
סיוח הערביות כימי המארעות.

